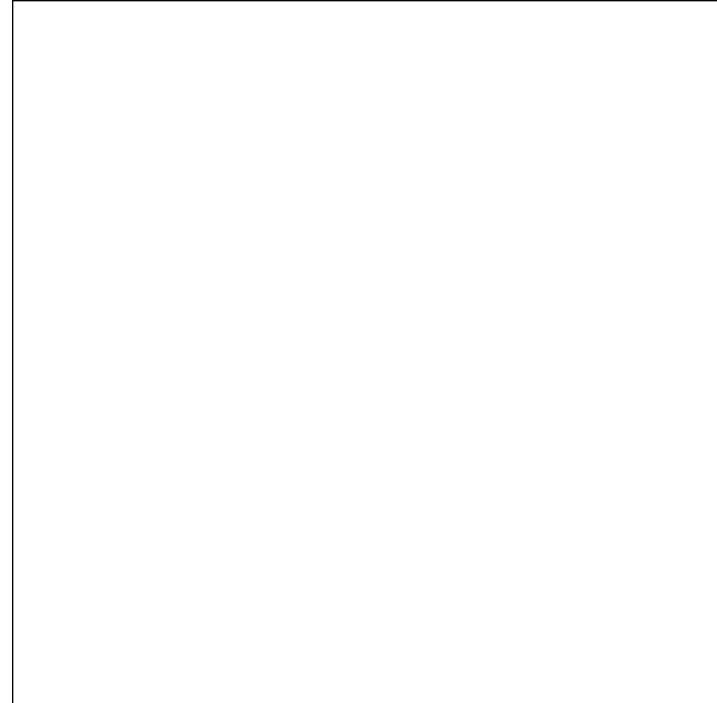

(uten bilder)

- III nivå 4
- tagalog / bokmål
- Karla Comanda
- Catherine Groenewald
- Ursula Natufia

Bestemors bananer

Ang mga sagiging ni Lola

Ang mga sagiging ni Lola / Bestemors

barnebøker.no

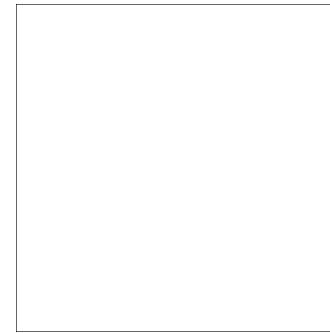
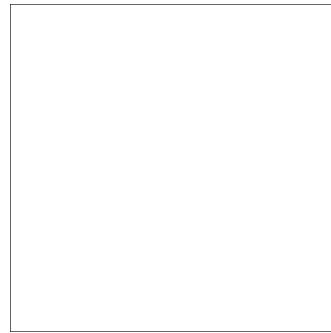
Barnebøker for Norge

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreført midt av Barnebøker for Norge (barnebøker.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Overrett av: Karla Comanda (tl), Espen Stranger-
Illustrert av: Catherine Groenewald
Skrevet av: Ursula Natufia
Johannesen (nb)

bananer

Puno ng batad, dawa, at kamoteng-kahoy ang kahanga-hangang hardin ni Lola. Pero natatangi ang kanyang mga saging. Hindi man niya ito sabihin, alam kong ako ang paboritong apo ni Lola kahit na marami siyang apo. Madalas niya akong inaanyayahan sa kanyang buhay. Marami siyang ibinihaging maliliit na sikreto sa akin. Pero mayroon siyang isang sikretong hindi ibinahagi sa akin: kung saan siya nagpapahinog ng mga saging.

...

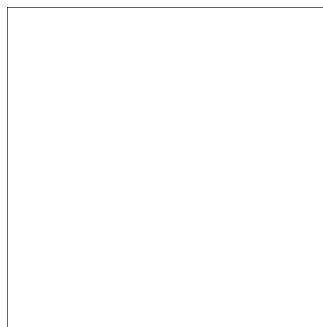
Bestemors kjøkkenhage var full av durra, hirse og maniok. Men best av alt var bananene. Selv om bestemor hadde mange barnebarn, visste jeg i all hemmelighet at jeg var favoritten hennes. Hun inviterte meg ofte hjem til seg. Hun fortalte meg også små hemmeligheter. Men det var én hemmelighet hun ikke delte med meg: hvor hun modnet bananene.

Kinagabihan, tinawag ako ni Nanay, Tatay, at ni Lola. Alam ko kung bakit. Sa pagtulog ko, alam kong hindi na ako magnanakaw muli, hindi kay Lola, hindi sa aking mga magulang, at siguradong hindi kaninuman.

...

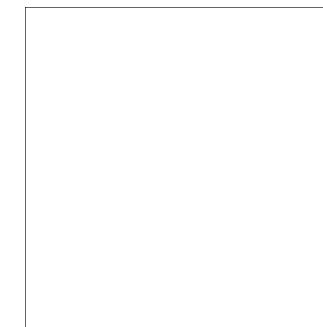
Senere den kvelden sendte mor, far og bestemor bud etter meg. Jeg visste hvorfor. Da jeg la meg til å sove den natten, visste jeg at jeg ikke kunne stjele igjen, ikke fra bestemor, ikke fra foreldrene mine, og definitivt ikke fra noen andre.

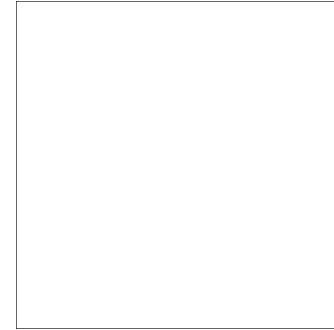
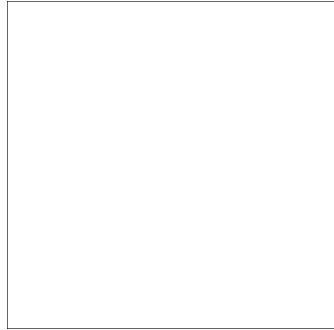
Een dag så jeg en stor stråkuri som stod plæsset utenfor huset til bestemor. Da jeg spurte hva den var ment for, fikk jeg svaret: „Det er den magiske kurven min.“ Ved siden av kurven var det flere bananblader som bestemor hadde fra tid til anner. Jeg var nysgjerrig: „Hva bruker du bladene til, bestemor?“ spurte jeg. Det eneste svarer jeg fikk, var: „De er de magiske bladene mine.“

Neste dag var det markedsdag. Bestemor stod opp til dags.
Hun tok alltid med mode bananer og maniok for å
selge på markedet. Jeg skyndte meg ikke for å besøke
henne den dagen. Men jeg kunne ikke unngå henne
veldig lenge.

Magagang gumising si Lola kinabukasan para magtinda sa palengke. Lagi niyang dala ang mga hinog na sagig at kamoteng-kahoy para itinida doon. Hindi ako nagmataling dalawin siya noong araw na iyon. Pero hindi ko na siya maarining iwasan pa.

Nakakawiling panoorin si Lola, ang mga saging, ang mga dahon nito, at ang malaking dayaming basket. Pero may ipinabilin sa akin si Lola para kay Nanay. "Lola, sige na ho, hayaan ninyo ho akong panoorin kayong maghanda..." "Huwag matigas ang ulo, apo, gawin mo na lang ang sinabi ko," pilit niya. Tumakbo ako paalis.

...

Det var så interessant å se på bestemor, bananene, bananbladene og den store stråkurven. Men bestemor sendte meg av gårde til mamma for et ærend.
"Bestemor, vær så snill, la meg få se på mens du forbereder ..." "Ikke vær så sta, jenta mi, gjør det du har blitt bedt om", insisterte hun. Jeg sprang av gårde.

Kinabukasan, nang namimitas ng gulay si Lola sa bakuran, pumuslit ako sa kuwarto at sinilip ang mga saging. Hindi ko mapigilan ang sarili ko na kumupit ng isang kumpol ng apat na saging. Habang lumalakad ako ng patiyad palabas ng pinto, narinig ko ang ubo ni Lola sa labas. Itinago ko ang mga saging habang naglalakad, hanggang sa malampasan ko siya.

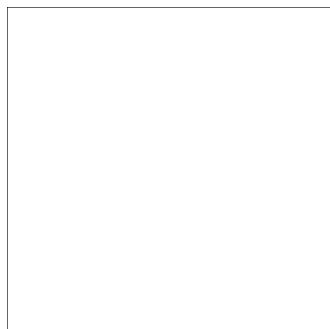
...

Neste dag mens bestemor var i kjøkkenhagen og plukket grønnsaker, snek jeg meg inn og tittet på bananene. Nesten alle var modne. Jeg kunne ikke la være å ta en klase med fire. I det jeg listet meg mot døra, hørte jeg bestemor hoste utenfor. Jeg rakk så vidt å gjemme bananene under kjolen og gikk forbi henne.

Nang bumalik ako, nakaupo si Lola sa labas pero wala ang basket, ang mga sagig, at nasaan po ang...” Pero ang tangging sagot niya ay, “Nandoon sa akin ng mahiwagang basket. Matapos takpan ang basket, nagtungo ako sa taguan.” Nalungkot ako!

Da jeg kom tilbage, satt bestemor utenfor, men med verken kurven eller bananene. „Bestemor, hvor er svarer jeg tilk, var: „De er på det magiske stedet mit.“ Det var så skuffende!

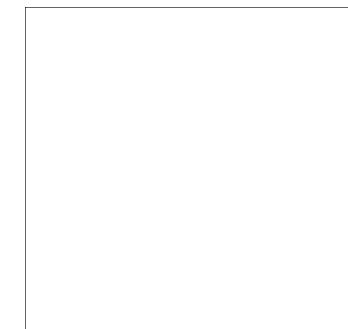
...

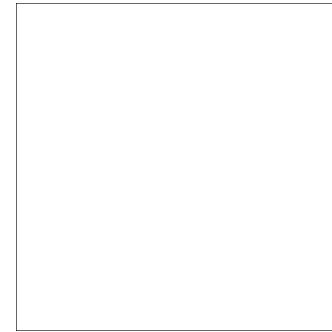
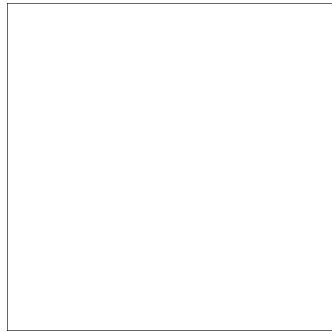

Sumuod na araw, nang dumalaw si Lola kay Nanay, nagmatali akong pumunta sa kanyang bahay para napakahinog. Kumuhha ako ng isa at itinago ito sa akin ng likod ng bahay at kinain ito. Lyon ang pinakamatamis na bestida. Matapos takpan ang basket, nagtungo ako sa sagig na aktig natikman.

Netste dag, da bestemor kom for å besøke moren min, skyndte jeg meg av gärde til huset hennes for å sjekke bananene en gang til. Det var en klase veldig modne bananene der. Jeg tok én og gjemte den i kjolen min. Etter den fort. Det var den sørteste bananen jeg noen sinne at jeg hadde dekket kurven, gikk jeg bak huset og spiste bananer der. Jeg tok én og gjemte den i kjolen min. Etter hadden smart.

...

Makalipas ang dalawang araw, inutusan ako ni Lola na kunin ang kanyang tungkod mula sa kanyang silid-tulugan. Bumungad sa akin ang mabangong amoy ng mga nahihihog na saging sa oras na buksan ko ang pinto. Sa looban nito ay ang malaki at mahiwagang dayaming basket ni Lola. Nakatago ito sa isang lumang kumot. Iniangat ko ito at sininghot ang mabangong amoy nito.

...

To dager senere ba bestemor meg om å hente stokken hennes fra soverommet. Så snart jeg åpnet døra, ble jeg møtt av den sterke lukten av modne bananer. I det innerste rommet var bestemors store magiske stråkurv. Den var godt gjemt av et gammelt teppe. Jeg løftet det og luktet på den vidunderlige duften.

Ginulantang ako ng boses ni Lola nang tumawag siya, "Ano'ng ginagawa mo? Dalian mo na't kunin ang aking tungkod." Dali-dali kong dinala ang kanyang tungkod. "Ano'ng nginingiti mo diyan?" tanong ni Lola. Napagtanto ko sa kanyang tanong na nakangiti pa rin ako dahil sa pagkakatuklas ko sa kanyang mahiwagang taguan.

...

Bestemors stemme skremte meg da hun ropte: "Hva holder du på med?" "Skynd deg og ta med stokken." Jeg skyndte meg ut med stokken hennes. "Hva er det du smiler for?" spurte bestemor. Spørsmålet hennes fikk meg til å innse at jeg fortsatt smilte over oppdagelsen av det magiske stedet hennes.